

De aanvechting

Maak jij je wel eens zorgen over de toekomst?

Maak je je sinds de persconferentie van afgelopen dinsdag meer zorgen over de toekomst?

...

Ik wel wat meer. Ik wil je geen *zorgen* aanpraten,
maar de situatie is natuurlijk weer wat minder ontspannen geworden.

...

"We doen het goed, maar het virus doet het beter", zei Hugo de Jonge.

Minder ontmoeting, meer eenzaamheid, vollere ziekenhuizen, onzekerheid over werk.
Voor zorgpersoneel en mensen die ziek of eenzaam zijn is het pas echt een uitdaging.

...

Vanmorgen treffen we een volk aan - Israël - wat ook door een uitdagende tijd gaat.
Letterlijk een woestijn-tijd.

...

God gaat op een bepaalde manier om met dit volk om.
En dat vond ik deze week mooi en leerzaam om te zien.

...

Want hoe gaat God om met deze mensen?

En wat kun jij, wat kunnen wij daarmee vandaag?

...

Ik neem je nog even mee.

We wandelen mee met het volk Israël door het Bijbelboek Exodus.

En vandaag is *aflevering 4* van 8. We zijn op de helft.

...

Lars Grijsen stond in aflevering 3 stil bij de bevrijding.

Het volk Israël wordt door God bevrijd van de Egyptenaren

- door wie ze onderdrukt worden - en trekt door de zee, naar een nieuw land.

...

Maar daar doemt een geweldige uitdaging op: de woestijn. Daar moeten ze doorheen.

En nu hebben ze een belofte gekregen via Mozes, van God: ik breng je naar een nieuw land.

De tocht gaat door de woestijn, maar naar een nieuw, groen land.

Het is dus een reis met perspectief.

Maar onderschat het niet: een woestijn.

Honger, dorst en hitte.

...

God gebruikt deze tijd in de woestijn, om iets te *leren*.

Namelijk te leren op Hemzelf te blijven vertrouwen.

...

En in de Bijbel kom je dat vaker tegen, het wordt wel een *beproeving* genoemd.

Dat kunnen moeilijke situaties zijn - situaties waarin het leven voelt als een woestijntijd.

Dat kan een moment zijn dat je vertrouwen wordt *aangevochten*. Waarin je denkt: 'Waar is God?'

Maar de woestijn kan juist ook de plek zijn waar je vertrouwen groeit: *God is erbij*.

...

Het volk Israël loopt door de woestijn en is het vertrouwen in God *kwijt*.

Na anderhalve maand door die woestijn met eten en drinken, zien ze het niet meer zitten.

Ze zeggen tegen Mozes: '*Had de Heer ons maar laten sterven in Egypte*'.

Anders gezegd: 'Waren we maar dood'.

...

En dat is het moment voor God, om hun vertrouwen te gaan herstellen:

"Ik zal voor jullie brood uit de hemel laten regenen. Daarmee stel ik jullie op de proef."

Niet met een proef in de zin van: *zullen ze slagen of zakken?*

Nee, met een training: een training in *dagelijks vertrouwen*.

...

En les 1 is: '**Ik zorg goed voor je, vertrouw Mij.**'

Ik stel me écht een feest voor.

Helemaal de eerste keer, maar iedere dag opnieuw: er regent brood uit de hemel!

Hoe bijzonder: om zo'n zichtbaar teken van Gods aandacht en zorg mee te maken.

...

Je trekt je tent open, je schraapt het van de grond, laten we het maar *manna* noemen.

En je hebt vervolgens genoeg te eten voor iedere dag.

40 jaar lang gebeurt dit - veertig jaar lang een wonder.

En trouwens zes dagen per week, want zegt God: neem een dag in de week rust.

...

Dit wonder zien laat wat God *kan*: eten uit de hemel laten komen.

Zeeën uiteenrijten.

...

En toch, God kan het allemaal:

mensen genezen, mensen een baan geven, het corona-virus verhelpen.

Hij kán het. Maar het gebeurt niet. Hier regent er brood uit de hemel.

Maar de Bijbel staat vol met woestijntijden.

Waarin mensen even goed sterven en doodgaan.

Net zoals we vandaag zien in de wereld waarin we leven.

...

Als God de mensen ziet - zijn mensen - midden in de woestijn.

Dan ziet Hij mensen die honger en dorst hebben.

Maar Hij ziet ook dat dat niet het *grootste probleem* is.

...

Hun probleem is iets anders: *ze zijn Hemzelf kwijtgeraakt.*

Ze vertrouwen Hem niet meer.

Ze zijn het vertrouwen kwijt in zijn woorden: *ik breng je door de woestijn naar een nieuw land.*

...

En midden in dat *wantrouwen* - in dat: 'laat ons maar laten sterven' - begint God met een training. God zet *manna* in als *trainingsmiddel*.

Als een middel om mensen van *wantrouwen* naar *vertrouwen* te bewegen.

Van *hopeloos* naar *écht hoopvol*.

Van *los van Hem* naar *in de omarming met Hem*.

Want daar gaat het allemaal om: dat ze God zelf weer gaan voelen en vertrouwen.

Het *manna* is maar een middel.

...

Een voorbeeld daarbij. Stel je voor: we gaan in een verdere lockdown.

Je mag je huis niet meer uit. Maar steeds loopt er buiten een bezorger rond.

Die op een vast moment aanbelt, je eten geeft voor die dag en vriendelijk naar je glimlacht.

Dan krijg je vertrouwen *in* die bezorger, *in* die glimlach, *in* die persoon zelf.

Je krijgt een relatie met die bezorger.

...

God zegt, "Morgenochtend zullen jullie brood eten in overvloed. Dán zullen jullie inzien dat ik, de Heer, jullie God ben." Het gaat hier om relatie: *dat jullie zullen weer inzien dat ik jullie God bent.*

...

Les 2 is '**Laat de toekomst los**'.

Het brood regent uit de hemel. Maar God had daarbij een opdracht gegeven:

verzamel wat je nodig hebt voor die dag. Niet meer.

...

Vertrouw erop dat ik je ieder dag opnieuw, genoeg geef voor die dag.

'Vandaag regent het brood uit de hemel: maar morgen ook. Maak je geen zorgen over de dag van morgen. Laat de toekomst los. Vertrouw op mij. Ik zal geven wat je nodig hebt.'

...

En dan regent het brood uit de hemel - voor het eerst - en wat gebeurt er dan?
Wat doen de mensen?

...

Ze beginnen te hamsteren. Er beginnen mensen heel veel meer te verzamelen dan ze nodig hebben voor die dag. En mensen beginnen het brood te bewaren - ook uit wantrouwen: want stel dat God morgen geen brood geeft? Dat de hemel tóch dicht blijft?

...

Opnieuw zie je dat deze mensen - een groot deel - God niet vertrouwt.
Ze zakken voor deze oefening. En ik moet zeggen: ik zak ook vaak voor die oefening.

...

Ik maak me zorgen als ik dinsdag de persconferentie hoor:
"We doen het goed maar het virus doet het beter."

...

Ik maak me zorgen als ik Trump en Biden in debat hoor gaan.
Twee potentiële wereldleiders die elkaar in een debat uitschelden op TV:
die niet naar elkaar te luisteren, die geen gesprek met elkaar kunnen voeren.
Zijn dit de mensen die de wereld moeten leiden?

...

De toekomst loslaten: wat een uitdaging.
Als het gaat om de wereld, maar ook om je eigen leven.
Om de dingen waar jij je zorgen over maakt.

...

Hoe ziet de dag van morgen eruit? Gaat corona zich verder verspreiden? Is er binnenkort wél een vaccin? Kun je weer gewoon naar je werk? Kun je mensen weer een knuffel geven?

...

Het volk Israël had geweldige moeite om afhankelijk van God te zijn.
Om erop te vertrouwen: God zorgt voor ons, iedere dag.
Want ze stoppen een beetje manna weg in een hoekje van hun tent.

...

Maar het mooie aan deze reis door woestijn is: God blijft onderweg met mensen die Hem steeds niet vertrouwen. Met mensen die struikelen en geweldige moeite hebben om God te vertrouwen.

...

Die eerst levensbehoeften: *eten, kleding, een huis, geld.*

Natuurlijk begrijpt God dat dit belangrijk is, en tóch:
iets anders gaat Hem veel meer aan het hart: *relatie*. De relatie met Hem.

...

Dat zie je ook in de manier waarop Jezus - God op aarde - omgaat met eten.
In Johannes 6 doet Jezus een groot wonder:

Met vijf broden en twee vissen geeft Hij *vijfduizend mensen te eten*.

...

De volgende dag zoeken deze mensen Jezus direct weer op.

Want ze willen opnieuw te eten krijgen.

Maar daar werkt Jezus niet mee, want het gaat niet om het brood.

...

Jezus zegt (Johannes 6): "Jullie zoeken mij alleen omdat jullie zo veel te eten gekregen hebben.
Maar het brood van God is het brood dat neerdaalt uit de hemel en dat leven geeft aan de wereld.
Ik ben het brood dat leven geeft. Wie bij mij komt zal geen honger meer hebben."

...

Jezus leert hetzelfde als zijn Vader in de woestijn met het volk Israël.

Kijk niet naar het brood, maar kijk naar mij:

'Ik ben het brood. Wie bij mij komt zal geen honger meer hebben'.

...

Geloven in Jezus is geen garantie op een probleemloos leven.

Het is geen garantie dat ziekte, dood, honger of werkloosheid op je pad komen.

...

Maar te midden van dat alles, wil Hij je vullen.

Te midden van dat alles wil Jezus in je zijn en in je wonen.

Om je te verlichten met zijn nabijheid.

Om je steeds nieuwe kracht en hoop te geven.

...

Want zoals het manna dagelijkse uit de hemel regende,

Zo zorgt Jezus iedere dag voor jou. Hij zal er zijn.

Vertrouw op Hem: houd vol!

Amen.